

Posudek oponenta rigorózní práce.

Autor : Mgr. Dominik Matuška

Téma práce : Procesní role insolvenčního správce

Rozsah : 204 242 znaků

Datum odevzdání práce : viz IS

Aktuálnost tématu :

Autor si vybral jako téma práce ne dosti v oblasti rigorózních prací příliš frekventované téma. Téma „insolvenční správce“ lze analyzovat z několika možných úhlů. Nabízí se jednodušší podoba pouhého popisu a komparace toho procesního subjektu, nabízí se forma jeho odpovědnosti. Autor si ale myslím vybral ten nejlepší a též i nejtěžší prohled, tj. postavení správce jako procesního subjektu a to jak v hlavním insolvenčním řízení, tak i v incidenčních sporech. Zde je i před novelizace zákona řada otázek, jen zčásti a ne dosti uspokojivě řešených judikatorně. Téma práce proto bez rozpaků označím jako aktuální a do jisté míry i nové. Již za výběr tématu autor zaslouží pochvalu.

Použité metody při zpracování tématu :

Autor volí jak metodu analýzy tak i výkladu logického a teleologického. Již v úvodní kapitole efektivně vybírá pro srovnání nám blízkou německou a další právní úpravy. Vytváří tak jednotný celek bez zbytečných detailů a pokud se jim věnuje, je to ve prospěch věci.

Členění práce:

Práce je členěna do tří hlavních částí. První část je věnována „pilíři a základu „ insolvenčního řízení, tj. vymezení pojmu úpadek. Nejde jen u „povinný“ úvod, ale již zde autor prokazuje schopnost analýzy a tvořivého myšlení. Zároveň je vidno, že autor není jen dobrým teoretikem, ale i praktikem. Proto již zde položím otázku, zda autor má jakékoli poznatky z aplikace z Německa převzaté mezery krytí ?

Druhá část je věnována již vlastnímu tématu. Autor správně poukazuje na to , že absentuje definice správce a uvádí, tři existující pojetí. Otázkou, zda vůbec definici správce začlenit do zákona. Poté zkoumá jednotlivé druhy správců, výběr a ustanovení správce do funkce, což samo o sobě by vydalo i na samostatnou práci a poté se věnuje i pozbytí funkce správce.

V poslední kapitole si již autor „naplno“ věnuje tématu. V podstatě se podrobně zabývá dvěma stěžejními úkoly správce, tj. přezkumu přihlášených pohledávek a procesní úlohou správce v případě „úkonů „ dlužníka „ , kdy je v soudním řízení možné rozšířit majetek v majetkové podstatě i o majetek třetích osob či zlepšit efektivitu zpeněžení majetku dlužníka.

Pořadí kapitol hodnotím jako logické a na sebe navazující.

Hodnocení práce a poznámky k ní :

Práce hodnotím jako zdařilé dílo, které naplnilo cíl vytyčený autor. Práce mě přesvědčila, že má co do činění s dobrým právním teoretikem a i praktikem schopným přesvědčit o schopnosti analýzy, kdy v práci nikde „neodejde“ od nastoleného problému a řeší jej, samozřejmě subjektivně, což je ale podstata možné pozdější vědecké či publicistické činnosti. Práce je psána dobrým právním a čtivým právním jazykem a je opatřena poznámkovým aparátem s citacemi včetně zahraničních zdrojů.

Jako velmi drobný nedostatek bych práci vytkl přehlédnuté překlepy, například opakované dvojité en ve slově „insolvenční“. To mi ale nekazí celkový dobrý dojem z práce. Dále si mi v úvodu na straně 1 nelíbí užití výraz „druhak“. Dále bych na straně 25 přeformuloval výraz „ provedení opatření ke zjištění.. „

K práci mám několik poznámek a dotazů :

- Autor by se mohl aspoň stručně věnovat postavení správce při popření pohledávek v oddlužení a v případě pohledávek za podstatou. Mohl by se o tom zmínit při obhajobě.
- Na straně 12 trochu nerozumím pojmu „triviální“ pohledávka užitému NS v citovaném judikátu.
- Bylo by možné podle autora nějak vylepšit rotační systém ustanovení správce do funkce ?
- Považuje autor existující zákonnou úpravu vztahující se k tématu za dostatečnou a pokud ne, měl by nějaké náměty na její budoucí podobu ?

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 11.5. 2023

JUDr. Tomáš Pohl